

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 6018/2022
15.06.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Марине Милановић, председника већа, Драгане Бољевић, Катарине Манојловић Андрић, Данијеле Николић и Бранке Дражић, чланова већа, у парници тужиоца ЈП „Електропривреда Србије“ Београд, против туженог АА из села ... – ..., чији је пуномоћник Игор Соколовић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж 1663/20 од 25.08.2021. године, у седници већа одржаној 15.06.2022. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж 1663/20 од 25.08.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж 1663/20 од 25.08.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сурдулици П 787/19 од 20.02.2020. године, ставом првим изреке делимично остаје на снази решење јавног извршитеља Наташе Михајловић из ... И.Ивк ../2019 од 16.04.2019. године, па је обавезан тужени да исплати тужиоцу износ од 5.451,04 динара. Ставом другим изреке ставља се ван снаге решење о платном налогу за износ преко досуђеног до износа од 25.196,28 динара. Ставом трећим изреке обавезан је тужени да исплати тужиоцу на име трошкова парничног поступка износ од 2.657,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Врању Гж 1663/20 од 25.08.2021. године, ставом првим изреке одбијене су жалбе тужиоца и туженог и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, указујући на разлоге и услове за примену одредбе о посебној ревизији предвиђеној чланом 404. ЗПП.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП ("Службени гласник РС" бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14, 87/18 и 18/20), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног

касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Врховни касациони суд је у границама својих овлашћења на основу члана 404. став 1. ЗПП оценио да у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана и уједначавања судске праксе, као ни новог тумачења права, узимајући у обзир врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге за одлуку о тужбеном захтеву. Предмет тражене правне заштите је исплата накнаде за приступ и коришћење система за дистрибуцију електричне енергије, а тужбени захтев је усвојен са образложењем да због обуставе у снабдевању електричном енергијом, тужени као корисник није изгубио статус купца, односно није дошло до престанка уговора о гарантованом снабдевању електричном енергијом, због чега је тужени у обавези да тужиоцу плати тражену накнаду. Изузетак је садржан у одредби члана 201. Закона о енергетици, којом је прописано да купац нема обавезу плаћања накнаде по основу уговора о снабдевању, односно приступу систему, под условом да је обустава извршена на његов писмени захтев и да се обустава тражи за период од најкраће годину дана, а најдуже две године, што није случај у конкретној правној ствари. Образложење побијане пресуде за одлуку о тужбеном захтеву не одступа од судске праксе у тумачењу и примени материјалног права, док тужени не доставља одлуке којима би поткрепио своје тврдње о неуједначеној судској пракси у истој чињеничној и правној ситуацији, тако да нису испуњени законски услови који се односе на потребу уједначавања судске праксе ни новог тумачења права.

Из наведених разлога, на основу члана 404. став 2. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући побијану пресуду на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена ни као редовна.

Чланом 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Чланом 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда којим је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена

Тужба у овој правној ствари поднета је 18.12.2019. године, а вредност предмета спора износи 25.196,28 динара.

Имајући у виду да се ради о спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, побијана другостепена пресуда донета је у спору мале вредности из члана 468. став 1. ЗПП, у коме ревизија није дозвољена.

Из наведеног разлога, на основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у другом ставу изреке.

**Председник већа-судија
Марина Милановић,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**